

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽf/88/2013
Identifikačné číslo spisu:	7011201010
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2014
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7011201010.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci žalobcu: TOKAJ MUŠKÁT SK s.r.o., Veľká Bara 45, 076 32 Veľká Bara, zast. advokátkou JUDr. Pavol Gombos, AK so sídlom Moldavská cesta č. 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/14995-78271/2011/990325-r zo dňa 25. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/159/2011 - 72 zo dňa 6. júna 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/159/2011 - 72 zo dňa 6. júna 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach č. k. 6S/159/2011 - 72 zo dňa 6. júna 2013 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. I/221/14995-78271/2011/990325-r zo dňa 25. augusta 2011, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (Daňového úradu Kráľovský Chlmec) - dodatočný platobný výmer č. 738/230/8312/10/Ric zo dňa 24. októbra 2010, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie december 2008 vo výške 116 147,11 Euro.

Krajský súd konštatoval v rozsudku, že preskúmal napadnuté rozhodnutia z tých dôvodov, ktoré ako dôvody nezákonnosti žalobca uplatnil v žalobe. Krajský súd poukázal na to, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca nepreukázal dodanie tovarov od spoločností TOKAJ FURMINT SK s.r.o., DREVO SK s.r.o. a JOMADO s.r.o.

Podľa krajského súdu žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok na odpočítanie DPH v celkovej sume 3 516 040 Sk, nakoľko nedošlo k reálnemu dodaniu drevených plotov, tokajského vína samorodého suchého sudového a BIO jablčnej šťavy. Výstavené daňové doklady slúžili výlučne na získanie majetkového prospechu a plnenia nesledovali skutočný obchodný účel.

Krajský súd poukázal na to, že správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie v danej veci a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol. Zároveň žalobcovi nepriznal náhradu trov konania postupom podľa § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia a preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že súd ani správca dane nevzali do úvahy inú alternatívu než tú, že išlo o fiktívne obchody, hoci z platnej právnej úpravy sa nevyžaduje preukázanie reálnosti uskutočnenia zdaniteľných plnení, pričom dôkazy predložené žalobcom sú účelovo neakceptované a neodôvodnene spochybňované napr. aj tým, že ide o obchody medzi personálne prepojenými osobami. Takýto postup v podstate znemožňuje žalobcovi preukázať reálnosť obchodov a splniť si dôkaznú povinnosť. Súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je podľa jeho názoru neodôvodnené a z tohto dôvodu nepreskúmateľné. Poukázal na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a s tým súvisiacu rozhodovaciu prax Ústavného súdu. Podľa žalobcu zo strany súdu došlo k porušeniu princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a tým k porušeniu právnej istoty, hoci súd vyslovil opačný právny názor v rozhodnutí 7S/3934/2010 (žalobca SHEN TIAN, s.r.o.), pričom sa jednalo o skutkovo totožnú vec. Žalobca opätovne poukázal na to, že daňové orgány postupovali pri daňových kontrolách voči spoločnostiam prepojených s p. Q. nezákonným spôsobom a nezákonne zasahoval do práva žalobcu tým, že pokračoval vo výkone daňovej kontroly. Zároveň požadoval priznať náhradu trov konania.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril na základe výzvy žalovaný, ktorý navrhol rozsudok potvrdiť, pričom poukázal na to, že sa pridrižiava svojho písomného stanoviska k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. novembra 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách) rozhodnúť o žalobe proti právoplatnému rozhodnutiu žalovanej.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil a považuje ich za svoje vlastné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 247 a nasl. O.s.p. a § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

Na zdôraznenie argumentácie prvostupňového súdu poukazuje na to, že súdy konajúce o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. nie sú súdmi skutkovými ale súdmi preskúmvacími, preto nevykonávajú dôkazy v konaní tak, ako je to pri civilných žalobách, v civilnom sporovom konaní. Na základe toho potom ani nie sú viazané návrhmi účastníka vykonávať v daných veciach dokazovanie. Dokazovanie totiž vykonáva správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava, pričom, ak by bolo dokazovanie vykonané nedostatočne, teda tak, že by nebol náležité zistený skutkový stav veci, súd by napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie za účelom doplnenia zistenia skutkového stavu veci. Takáto situácia však v tomto prípade nenastala. Správne orgány oboch stupňov dostatočne zistili skutkový stav veci a správne rozhodli o tom, že žalobca v daňovom konaní neunesol dôkazné bremeno na reálne dodanie tovarov od spoločností TOKAJ FURMINT SK s.r.o., DREVO SK s.r.o. a JOMADO s.r.o.

Podľa § 29 ods. 1, 2, 3 zákona č. 511/1992 Zb., dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb., daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Vzhľadom na obsah odvolacích námietok sa najvyšší súd prvotne zaoberal namietaným nedostatkom dôvodov v rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ sa jednalo o v žalobe vytýkaný nedostatok dôvodov rozhodnutia žalovaného.

V súvislosti s námietkou žalobcu ohľadne záveru daňových orgánov, že neboli predložené relevantné dôkazy o tom, že tovary boli dodané, tak ako bolo uvedené v predložených dokladoch od žalobcu, najvyšší súd poukazuje na § 29 ods. 8 zákona o správe daní, v zmysle ktorého dôkazné bremeno je na daňovom subjekte, tento však v priebehu daňovej kontroly nepredložil žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré by dokazovali skutočné dodanie tovarov spoločnosťami TOKAJ FURMINT SK s.r.o., DREVO SK s.r.o. a JOMADO s.r.o.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa na základe vyššie uvedených dôvodov stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, ktorý podrobne a vyčerpávajúco zhodnotil postup správcu dane a žalovaného v danej veci a argumentačne sa vysporiadal s námietkami žalobcu voči rozhodnutiu žalovaného a správcu dane a preto odvolací súd nepovažujúc námietky žalobcu za dôvodné, napadnutý rozsudok postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach naň odkazuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže

žalobca úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.